JUNIORII de azi PERFORMERII de mîine

LA TALERE, NOUL VAL PREGĂTEȘTE AFIRMAREA PE PLAN INTERNAȚIONAL

Tragerilor la discurile de lut (talerele lansate din șanț și din turn) fac parte dintre ramurile tirului care au înscris numeroase succese internaționale pentru țara noastră. De la medalia olimpică de aur cucerită de **Ion Dumitrescu** la Roma, în 1960 și pînă acum trei ani cînd **George Florescu** a cîștigat la Bologna, medalia de bronz la campionatele mondiale, taleriștii și skeetiștii români și-au îmbogățit palmaresul cu alte locuri pe podiumul laureaților diverselor campionate ale lumii și continentale. Treptat, treptat, însă, cu trecerea anilor, firesc, forța foștilor preformeri a cunoscut o scădere și implicit și rezultatele. Din vechea generație mai concurează azi doar **Ștefan Popovici** și **Gleb Pintilie, Gheorghe Sencovici** (skeet) la 29 de ani se află la un nivel comparabil cu baremurile atinse de cei mai buni competitori străini. Apoi, pe lîngă **Andrei Marinescu** (27 de ani) **Alexandru Sencovici** (27) și **Daniel Buduru** (26), există un nucleu de tineri țintași sub 25 de ani, cei mai mulți juniori talentați și dotați. Ne gîndim la campionii României de juniori, **Cristian Pintilie** (skeet) și **Mihai Ispasiu** (talere), la **Traian Zaharescu, Emanuel Panduru, Vania Petrovan, Cristian Loghiade** și alții care promit, dar, subliniem, încă nu au confirmat așteptările. Or, peste doi ani la Montreal, ca să nu mai vorbim de J. O. din 1980, tirul românesc trebuie să se prezinte și la talere cu sportivi care să aspire la medalii, și să continue astfel frumoasele tradiții ale înaintașilor lor.

Și pentru ca actualul deziderat să devină un fapt împlinit este necesar ca procesul instructiv-educativ să se ridice la indicii corespunzători, volumul de pregătire să fie în continuare sporit. Este drept, federația de specialitate și secțiile au adus o serie de îmbunătățiri antrenamentelor. Mai mult chiar, forul de resort, în colaborare cu clubul Olimpia au inițiat și organizat în ultimul timp o largă acțiune de selecție (din 1 200 de tineri au rămas încă în testare un număr de opt sportivi). Se cuvine însă ca pregătirile celor dotați cu calități reale, ca și munca de depistare a altor tineri, să se desfășoare neîntrerupt, pentru a se asigura acestei discipline cadrele de nădejde necesare, noii performeni de clasă autentică. Începtul, accentuăm, este bun, dar se cer noi pași și mai hotărîți în acest sens.

Masa tinerilor vînători, numeroșii juniori dornici să practice acest sport spectaculos dar dificil, oferă un cîmp mare de prospectare și de pregătire a talentelor. Iar experiența și capacitatea unor tehnicieni recunoscuți, ca **George Florescu** (secretar general adj. al F. R. Tir), **Grigore Ioanide, Ion Lovinescu** etc. ca și condițiile materiale din ce în ce mai bune puse la dispoziție creează un climat deosebit de propice pentru creșterea noului val la standardul internațional.

C. COMARNISCHI

La Școala sportivă Viitorul Pitești

SÎNT PERSPECTIVE PENTRU O AFIRMARE MAI PUTERNICĂ

De mai bine de un an, atletica grea piteșteană dispune de o nouă unitate destinată performanței, **Școala sportivă Viitorul**, care are menirea să depisteze și să inițieze în tainele luptelor, boxului, judo-ului, halterelor și... rugbyului pe cei mai dotați tineri, din școlile profesionale, îndeosebi. Am asistat zilele trecute la cîteva antrenamente, în sala Școlii sportive, în așa fel utilizată încît să se poată desfășura concomitent activitatea de pregătire la trei sporturi: judo, lupte și box. Antrenamente obișnuite, predominînd firește cele cu începătorii. Din discuțiile pe care le-am avut cu antrenorii **Petre Chelcea, Radu Iorga** (lupte), **Aurelian Gărdescu** (box) și **Aureliu Barbu** (judo) a reieșit că secțiile „Viitorului" vor sprijini, în curînd, dezvoltarea atleticii grele din Pitești, afirmarea pe plan național a unor tineri sportivi, aducîndu-și contribuția la pregătirea unor elemente valoroase, necesare loturilor pentru Olimpiada din 1980. Mari speranțe se pun în boxerul **Mircea Săndulescu**, campion republican de juniori și selecționat în lotul național. La lupte, deocamdată, s-au afirmat **Pîrvu Lăzărescu** (libere) și **Romulus Mihai** (greco-romane). Antrenorii speră ca, în scurt timp, să mărească numărul sportivilor de perspectivă, dat fiind că în Pitești există material uman de bună calitate. Antrenorul de judo, după ce a lansat cîțiva sportivi valoroși (**Iacob Codrea, Marin Antea, Adrian Belu**) nădăjduiește să mai ofere cîțiva judoka de valoare, dintre care pe **Nicolae Calotescu** crede că-l va aduce pînă în 1980 la nivelul... unei medalii olimpice.

Desigur, Școala sportivă piteșteană de atletică grea se află abia la început de drum, încît ar fi poate exagerat să pretindem de pe acum, performanțe deosebite, dar pentru a se ridica la nivelul altor unități similare este nevoie de eforturi și mai susținute, atît în direcția lărgirii bazei materiale, cît și în sensul sporirii exigenței și îmbunătățirii procesului instructiv-educativ (A.B.)

DOAR CÎTEVA FLORI...

Considerații asupra evoluției unor tinere speranțe în recentul concurs atletic de primăvară

Așa cum scriam în avancronica recentului concurs atletic de primăvară, între altele, așteptam cu interes și curiozitate întrecerea dintre atleții seniori, specialiști ai săriturii în lungime și ai triplului, și doi dintre reprezentanții tinerei generații, juniorii **Tudorel Vasile** și, respectiv. **Bedros Bedrosian**. Cei doi tineri au obținut cîștig de cauză în ambele probe, stabilind noi recorduri republicane de juniori cu 7,66 m și 15,64 m, lăsînd în urmă toată elita săritorilor noștri. Este, indiscutabil, vorba de doi tineri foarte talentați, cu mari posibilități de progres, de la care, în mod firesc, așteptăm, în continuare, îmbunătățirea performanțelor. În mod special, Tudorel Vasile, care va fi junior încă și anul viitor, este capabil de rezultate spre 8 metri care i-ar deschide frumoase perspective pentru ediția a treia a campionatelor continentale de juniori de la Atena '75.

TUDOREL VASILE (Viitorul)

În amintita competiție s-au numărat printre concurenți și alți juniori talentați care în întrecere cu seniorii, au avut evoluții promițătoare: **Emil Șmuda** (III la 200 m – 21,5), **Viorica Neagu** (III la 3000 m – 9:42,0 rec. junioare), **Elisabeta Bakalar** (III la 800 m – 2:10,4), **Niculina Ilie** (IV la înălțime – 1,75 m rec. junioare II egalat), **Carol Antal** (IV la înălțime 2,05 m), **Wilhelm Kraus** (VI la 400 m – 48,1) ș.a. Sînt doar cîțiva dintre cei care au avut comportări lăudabile. Dar, trebuie să recunoaștem, numărul performerilor autentici, al juniorilor apți, în perspectiva imediată, de a lua cu asalt pozițiile fruntașe ale atletismului internațional la categoria lor de vîrstă și – de ce nu? – chiar și a seniorilor este încă foarte mic în raport cu existența unui număr mare de unități sportive – în special școlare – specializate pentru munca cu juniorii. Acestei chestiuni i s-ar cuveni, credem, o atenție cu mult mai mare decît pînă acum și, în orice caz, o tratare cu mai multă exigență și spirit de răspundere!

Romeo VILARA

UCENICIA

Am elogiat deseori activitatea antrenorilor care pregătesc juniorii ciclismului, am apreciat contribuția lor la dezvoltarea sportului nostru cu pedale, și nu vom obosi niciodată s-o facem. Uneori, însă, realitatea ne obligă să le atragem atenția că munca lor trebuie să fie mai profundă, îndreptată spre un obiectiv mult mai important decît rezultatul imediat – perspectiva.

Ciclismul românesc se bucură acum de o puternică influzie de rutieri tineri și foarte tineri. În marile curse programate de calendarul intern și internațional al F.R.C. sînt plutoane întregi de reprezentanți ai „noului val" și, firesc, loturile naționale își recrutează, cu precădere, oamenii din această categorie. Urmărindu-i în întreceri pe tinerii veniți din diferite centre ale țării ne-am bucurat pentru ambiția care-i caracterizează, pentru combativitatea lor. Am fi dorit ca ei să realizeze și performanțe deosebite în compania consacraților, dar ne-am dat seama că este imposibil. Ceea ce le grevează talentul este o precară pregătire tehnică și tactică. Marea lor majoritate nu știu să ruleze în pluton, n-au o „poziție" avantajoasă pe bicicletă, își irosesc forțele pentru că nu știu un amănunt elementar, lucrul cu „schimbătorul", n-au cunoștințele tactice necesare pentru a susține lupta pe primul plan al cursei. De cele mai multe ori, acești tineri încheie etapa epuizați, fără a fi întreprins nimic de fapt, tocmai pentru că nu știu să-și dozeze efortul, să-și canalizeze forța pentru izbutirea unor acțiuni și nu pentru recuperarea handicapului creat de neatenții.

În bagajul de cunoștințe al noilor rutieri există mari goluri. Poate că federația de specialitate – în ideea de a controla și îndruma eficient munca antrenorilor și a juniorilor – ar trebui să inițieze concursuri de mecanică (scoaterea și punerea unui baieu pe roată, folosirea schimbătorului de placă și a celui de pinioane – pe plat, la contratimp, pe munte, la urcuș și coborîre etc), de tactică ș.a.m.d., după care să noteze munca tehnicienilor și să accepte sau nu participarea tinerilor alergători în competiții de amploare. Poate părea bizară o astfel de inițiativă, dar ea se impune. Altfel, riscăm accidentări sau evadări premature din ciclism și, implicit, micșorarea numărului de rutieri în categoria seniori. Ucenicia, pentru că perioada de juniorat poate fi asimilată cu ucenicia, trebuie folosită mai mult pentru îmbogățirea cunoștințelor tînărului, pentru fixarea și experimentarea lor, și mai puțin pentru rezultate spectaculoase.

Hristache NAUM

PLOIEȘTIUL AR PUTEA ÎNSCRIE MAI MULȚI TINERI ÎN CIRCUITUL PERFORMANȚEI

Ploieștiul oferă, an de an, sportului de performanță elemente talentate, de certă perspectivă. Faptul că aproape 80 la sută dintre reprezentanții celui mai mare club prahovean, Petrolul, se află la vîrsta junioratului atestă preocuparea pentru creșterea și lansarea pe orbita performanței a noii generații.

Spre meritul lor, **activiștii sportivi din „orașul aurului negru" și-au îndreptat întreaga atenție către disciplinele olimpice, multe dintre acestea avînd tradiție și fiind îndrăgite de sute și mii de tineri.** În cluburile și asociațiile ploieștene se pregătesc și urcă spre culmile măiestriei înotători talentați, campioni ai țării ca **Camelia Hoțescu, Mihaela Georgescu, Valeria Vlăsceanu, Cătălina Pănulescu, Dragoș Aldea**, care în această vară au mari șanse de a deveni și campioni balcanici, gimnastele **Mariana Constantin** și **Nicoleta Ioan**, urmărite cu atenție și de selecționerii lotului olimpic, handbaliștii **Liliana Chelba, Valentin Marinescu, Ghoerghe Puia, Nicolae Nicolae**, toți componenți ai loturilor reprezentative de juniori, precum și alți cîțiva **luptători, trăgători, cicliști și** voleibaliști.

Juniorii de astăzi — performerii de mîine. Cum se pregătesc, care sînt posibilitățile lor de a-și materializa talentul și ambițiile în rezultate răsunătoare?

Intensitatea pregătirii nu se ridică încă la nivelul cerințelor

La baza rezultatelor de necontestat au stat preocupările tehnicienilor pentru o largă selecție în cele 27 de școli și 5 licee ale orașului. Soții Mitrofan și ceilalți antrenori de la Petrolul și Școala sportivă răscolesc deocamdată clasele Școlii generale nr. 25 pentru a descoperi noi campioni. La handbal a fost organizat și urmărit îndeaproape campionatul școlar (clasele V—VIII) municipal, care a angrenat 32 de echipe, iar uneori A. Hofman și V. Ioniță se deplasează în comunele limitrofe, unde descoperă în permanență jucători bine dotați, exemplu care merită să fie generalizat.

Problema ce se ridică, însă, se referă la posibilitățile și condițiile ce stau la îndemîna acestor tineri pentru valorificarea aptitudinilor care i-au impus în fața tehnicienilor. La prima vedere s-ar părea că înotătorii, participînd la 7—8 antrenamente pe săptămînă se pregătesc suficient. Dar dacă aceste ore (22—24) ar fi folosite mai intens (există și pauze neplanificate), sportivii nu ar tinde doar la titluri și recorduri balcanice... Practic nu am avea ce să reproșăm micuțelor gimnaste; ele vin la sală aproape zilnic și atunci lucrează cîte trei ore. Am urmărit și pregătirile tinerilor handbaliști. Carnetele antrenorilor certifică prezența cotidiană a sportivilor pe teren. Este limpede însă că nici aceste ore nu se desfășoară cu intensitatea cerută, căci handbaliștii de la Șc. sportivă (anul trecut vicecampioni) nu s-au mai calificat în turneul final, iar celelalte formații din campionatul școlar au deocamdată evoluții puțin semnificative.

13 antrenori de atletism — nici un junior în lot!

Pînă nu de mult, atletismul ploieștean a avut de regulă reprezentanți în loturile republicane de juniori. La ora actuală, însă, contribuția celor 13 antrenori și profesori de la Petrolul, Șc. sportivă, Liceul „I.L. Caragiale" și Centrul școlar de chimie este ca și nulă. De ce? Antrenorii nu caută suficient, cu perseverență, în masa de școlari pe cei cu aptitudini, mulțumindu-se să lucreze... „cu ce pică" (sînt chiar cuvintele antrenorului coordonator de la Petrolul, X. Boboc); cantitatea și calitatea procesului de pregătire sînt, astfel, din start, sortite eșecului. În plus, lipsa de pasiune a unor antrenori este evidentă. Sînt cauze care au provocat „criza" atletismului ploieștean, făcînd ca un oraș cu frumoase tradiții în acest sport să reprezinte din ce în ce mai puțin pe harta atletismului românesc. Nu este mai puțin adevărat însă că sprijinul zecilor de profesori de educație fizică din școli în depistarea și călăuzirea spre secțiile de performanță a celor mai talentați școlari este inexistentă. Iată de ce am dori ca aceste rînduri să constituie un semnal de alarmă pentru toți factorii de răspundere angrenați în activitatea atletică.

Pauze lungi pe bazele sportive

Deși înotătorii, de pildă, nu au un bazin descoperit, fapt care le îngreunează pregătirea exact în timpul verii, deși handbaliștii de la Școala sportivă solicită un teren propriu de joc, trebuie să recunoaștem că schimbului de mîine al sportului ploieștean îi sînt asigurate condiții de antrenament mulțumitoare. Și totuși, antrenorii caută justificări; **dar oare baza materială existentă este rațional folosită? CATEGORIC NU!** La bazin sînt destule ore libere; la fel pe pista stadionului Petrolul. Terenurile de tenis din Parcul tineretului erau pustii, de cîteva zile, din cauza absenței nemotivate a antrenorului Zmeureanu. Pe inelul de zgură al complexului sportiv „Tînărul petrolist" crește iarba și... pasc caprele!

Părerea noastră este că C.J.E.F.S. Prahova, împreună cu conducerile unităților școlare, ar putea realiza un acord care să ducă la o mai eficientă folosire a bazelor existente. Și în privința cadrelor de specialitate, a folosirii lor cu maximum de randament sînt necesare unele măsuri.

Aminteam mai sus că în orașul Ploiești s-au făcut și se fac eforturi vizibile pentru asigurarea schimbului de mîine. Rezultatele, în ansamblu, nu se ridică la nivelul cerințelor. Am reliefat cîteva din cauze. La acestea ar trebui să mai adăugăm și insuficienta colaborare pe plan local între Inspectoratul școlar și forurile sportive.

Raid realizat de:
A. VASILIU, H. ALEXANDRESCU și V. MORARU

Conștienți de importanța asigurării schimbului de mîine, profesorii de educație fizică și antrenorii – sprijiniți de conducerile școlilor sportive, ale cluburilor și asociațiilor – desfășoară o permanentă activitate de selecționare și de pregătire a juniorilor. Rezultatele obținute ne permit să afirmăm că, în general, se merge pe un drum bun, se muncește cu hotărîre pentru îndeplinirea sarcinilor din acest domeniu. Există, însă, și neajunsuri, uneori chiar o nefirească și dăunătoare comoditate în acțiunea de depistare a elementelor talentate, în desfășurarea procesului instructiv-educativ al tineretului sportiv. De aceea, se impune un control mai temeinic al muncii antrenorilor și profesorilor, un sprijin mai eficient pentru înlăturarea lipsurilor, o îndrumare permanentă, concretă, a tuturor cadrelor care se ocupă de noile generații de sportivi, pentru a se contribui astfel la îndeplinirea cu succes a prevederilor Hotărîrii Plenarei C.C. al P.C.R. cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului.